

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๖/๒๕๖๖

วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายเนตร นาคสุข ผู้ร้อง
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
กรณีคำสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่อยู่ในความสนใจของประชาชน
ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๒๕/๒๕๖๓ ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเนตร นาคสุข (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเนตร นาคสุข (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ตนเคยรับราชการเป็นพนักงานอัยการ สังกัดสำนักงานอัยการสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ขณะรับราชการในตำแหน่งอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง รักษาการในตำแหน่งรองอัยการสูงสุด ได้รับมอบหมายและได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนอัยการสูงสุด ตามคำสั่งอัยการสูงสุดที่ ๑๕๑๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ และได้พิจารณาสำนวนคดีอาญา ส.๑ เลขรับที่ ๑๐๗/๒๕๕๖ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญากรุงเทพใต้ ๑ (คดีจราจรที่ ๖๓๒/๒๕๕๕ ของสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ) โดยสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในความผิด

ฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย อันเป็นการกลับความเห็นและคำสั่งเดิมของอธิบดีอัยการ ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาคำสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวแล้วไม่แย้งคำสั่งดังกล่าว ต่อมาสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์การสั่งคดีของผู้ร้อง สำนักงานกฤษฎมนตรีมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๒๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กรณีคำสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาที่อยู่ในความสนใจของประชาชน (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๒ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วสรุปรายงานผลการตรวจสอบเสนอต่อนายกรัฐมนตรี แล้วสำนักนายกรัฐมนตรีส่งรายงานดังกล่าวให้สำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการในความผิดทางวินัยและอาญา สำนักงานอัยการสูงสุดโดยคณะกรรมการอัยการพิจารณารายงานดังกล่าวแล้วดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้น และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการอัยการ จากนั้นมีคำสั่งคณะกรรมการอัยการที่ ๑๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ลงโทษผู้ร้องให้ออกจากราชการ ผู้ร้องยื่นฟ้องคณะกรรมการอัยการต่อศาลปกครองสูงสุดให้เพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษทางวินัยดังกล่าว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ส่วนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) เมื่อพิจารณารายงานดังกล่าวแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิคัดค้านข้อกล่าวหาต่อผู้ร้องว่าการกระทำของผู้ร้องมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๐๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๒ และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๘๕ (๗) ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของผู้ถูกร้องที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ร้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งผู้ร้องถูกลงโทษทางวินัยเสร็จเด็ดขาดและถึงที่สุดแล้วแต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ร้องว่ากระทำความผิดทางวินัยซ้ำอีก การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๒๔๘

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากการที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวหาผู้ร้องเป็นความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยเป็นเพียงขั้นตอน

ในการเตรียมการเพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีหรือให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ดำเนินการทางวินัยต่อไป ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ร้อง จึงไม่อาจถือได้ว่า ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อน หรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่อาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การพิจารณาสังคมคดีของผู้ร้องในคดีจรรยาที่ ๖๓๒/๒๕๕๕ เป็นความเห็นและการพิจารณา สังคมคดีที่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. ความเห็นของผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ชัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๒๔๘

๓. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ร้องว่าการกระทำ ของผู้ร้องมีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรงซ้ำอีก เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพ ชัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๑๓

๔. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ร้องว่าการกระทำ ของผู้ร้องมีมูลความผิดทางอาญา เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๒๔๘

๕. ให้เพิกถอนรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของผู้ถูกร้องที่ ๒ ทั้งหมด

๖. ให้เพิกถอนกระบวนการไต่สวนของผู้ถูกร้องที่ ๑ ทั้งหมด

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ

- ๔ -

ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระสำคัญอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลส่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่แจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิคัดค้านข้อกล่าวหาแก่ผู้ร้อง และการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในคดีดังกล่าว และมีข้อเสนอให้สำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดำเนินการในความผิดทางวินัยและทางอาญา การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๒๔๘ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริง

ตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่าการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการใช้อำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย หากมีผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตน ผู้ร้องสามารถใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้ เป็นกรณีของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

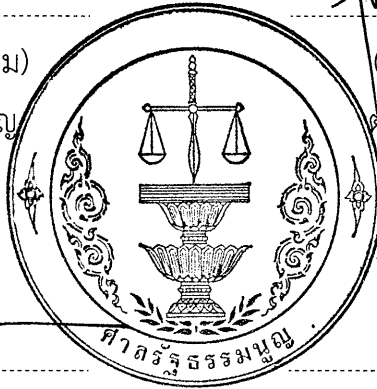
(คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปิยญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพท์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ